

Aklā lojalitāte

- Neviens mūs tur neatpazīs.
- Tu esi pārlicināta?
- Pilnībā. Mēs esam mīlīgs pāris pensijas vecumā, kurš pie pilna prāta spēš iedomāties, ka mēs esam internacionāli noziedznieki?
- Un kāpēc tieši Ventspils?
- Es tak tev jau teicu! Ventspils ir draudzīgākā pilsēta senioriem visā Eiropā. Tas ir tāpat, kā Maiami Amerikā. Kad tev ir sešdesmit un vairāk gadi, tu pārceļies tur un izbaudi dzīvi.
- Jā, bet...vai mēs vairāk tad nenodarbosimies ar noziedzību?
- Nē. Tam ir pienācis gals. Mēs atpūtīsimies.
- Ventspilī.
- Tieši tā.
- Ko tur vispār var darīt? Vai tā nav viena no tām mazpilsētām, kurā ir viena skola, viens veikals un viena kapsēta?
- Nerunā niekus. Tev patīks.
- Pastāsti man par to pilsētu, Ventspili.
- Ventspils ir pilsēta, kas atrodas Baltijas jūras krastā. Tev tak patīk jūra, ne tā?
- Jā.
- Nu re. Jau atradām kaut ko, kas tev iet pie sirds. Tātad. Pilsēta ir nenoliedzami viena no Latvijas lielākajām pērlēm. Sakopts, labi izplānots pilsētas centrs; precīzi organizēta sabiedriskā transporta kustība; daudz zaļās zonas un izklaides iespējas.
- Izklaides iespējas? Nu jau tu sāc runāt par lietu. Stāsti!
- Cauru gadu notiek dažādi pasākumi, koncerti un aktivitātes. Jūras un pilsētas svētki; šlāgeraptauja; baikeru saieti; pasākumi pludmalē; nūjošanas festivāls un vēl un vēl. Pārējos esmu piemirsusi, nav jau vairs tie astoņpadsmit.
- Un ja nu es ne uz vienu no tiem netieku?
- Kā netiec? Tiksi. Un pat ja netiksi, ir daudz lietas, ko var darīt kaut katru dienu. Aiziesim uz piejūras brīvdabas muzeju un tad izbrauksim ar Mazbānīti.
- Vilciens?
- Jā. Bet tāds senlaicīgs. Tev patīk senas lietas.
- Tieši tā. Tāpēc man patīc arī tu.

- Tavi sliktie joki...kur nu bez tiem.
- Pastāsti vēl!
- Tu jau neļauj man runāt.... Vēl ir Livonijas ordeņa pils, pašā pilsētas centrā. Turpat netālu arī amatu māja. Planetārijs un observatorija, piedzīvojumu parks un briežu dārzs. Ir arī kaut kas tikai priekš tevis – Zinātnes un tehnoloģiju muzejs. Savukārt priekš manis – puķu skulptūras un strūklakas.
- Kā ar publisko ēdināšanu? Tu jau zini, ka man tavs ēdiens negaršo.
- Paldies. Ir gan bistro, gan kafējnīcas gan restorāni. Ja vien tu mani uz tādiem vestu!
- Tu jau nemāki uzvesties!
- Nevajag mani sakaitināt.
- Pastāsti par dzīvošanu. Kur mēs apmetīsimies?
- Sākumā varam padzīvot kādā no viesnīcām, kamēr atradīsim pastāvīgu dzīves vietu. Lasīju internetā atsauksmes par Olimpiskā centra viesnīcu. Neko sliktu nevaru teikt.
- Varbūt kādā kempingā kamēr vēl silts?
- Jā! Kāpēc ne. Piejūras kempings varētu būt laba vieta, kur atpūsties.
- Bet varbūt nopērkam jahtu un dzīvojam uz tās?
- Liecies mierā. Kad sagribēsies paostīt jūras gaisu varēsi izbraukt ar Hercoga Jēkaba kuģīti.
- Labi. Laikam jau pierunāji. Kā mēs tur nokļūstam?
- Ja sakārtosim dokumentus, tad nolaidīsimies pa tiešo Ventspils lidlaukā. Ja nē, tad brauksim ar auto.
- Tas būs ilgi. Nezinu vai izturēšu.
- Braucienu?
- Tevi!
- Tu nesakaitini mani!
- Klau, tu dzirdēji?
- Ko tieši?
- Kāds lejā grabinās.
- Gaidi šeit. Es paskatīšos...
- Es iešu līdzi.
- Tā jau man likās. Viņi atkal mūs ir atraduši. Ātri! Ņem somu un kāpjam uz jumta...
- Stāt! Nekustieties no vietas! Jūs abi esat arestēti!

- Labrīt. Kā gulēji?
- Tā neko. Mugura nedaudz sāp.
- Mūs noķēra.
- Es zinu. Esam palikuši veci...
- Jā. Visam pienāk savs laiks....arī mūsu nedarbiem.
- Es paspēju parunāt ar vienu no darbiniekiem. Mums varētu katram piešķirt divdesmit gadus.
- Ko mēs darīsim?
- Es rezervēju mums vietu Piejūras kempingā. Mums tur jābūt 2036. gada pirmajā augusta nedēļā.
- Ventspils?
- Jā. Tā pati.
- Man būs astoņdesmit četri gadi.
- Man arī. Es tevi gaidīšu tur.
- Tu nokavēsi, kā vienmēr. Nevarēsi izlemt ko ģērbt mugurā.
- Tu nesakaitini mani! ... Ja nokavēšu, tu pagaidīsi.
- Es pagaidīšu, mīļā.
- Tiksimies Ventspilī.
- Tiksimies Ventspilī.